

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

DUBEN

Puzzlík opět v kraji nejlepší

Co je to vlastenectví?

700 let od narození Karla IV.

Naše povídky

Žijeme ve škole...

Stalo se

- 21.3. se konal preventivní program Zdravý životní styl (1. stupeň - Vítej na palubě, 2. stupeň Rozum v zastoupení)
- 23.3. okresní kolo fyzikální olympiády v Kolíně
- 24.3. byly velikonoční prázdniny!!!
- 25.3. státní svátek
- 28.3. velikonoční pondělí
- 31.3. skončilo plavání 4.A
- 1.4. měla 1.-3. třída hudební program - Šel tudy, měl dudy
- 5.4. proběhl projekt pro 4.-7. třídu na téma Zdravá výživa
- 5.4. měli osmáci program Volba povolání
- 8.4. měli žáci ředitelské volno, neboť se pedagogové školili
- 9.4. vyrazil KMD na muzikál Fantom opery
- 11.4. jeli přihlášení žáci na Expedici Karakoram do lanového centra
- 13.4. na bubny řádila 2.B, 2.C, 4.A a 7.B
- 15.4. proběhly jednotné pokusné ověřovací zkoušky na střední školy

18.-21.4. proběhly Dny pro záchranu

života (školení první pomoci pro všechny žáky)
18.4. byla zahájena výstava o životě Karla IV. v 1. patře 2. stupně
(Lze řešit obrázkový kvíz ! Uzávěrka 14. 5!)

20.4. starší žáci vyrazili do Kolína na atletický čtyřboj

21.4. pedagogická rada

21.4. proběhla v Kolíně biologická olympiáda, **Tomáš**

Chlubna je čtvrtý!

Gratulujeme!

21.4. se konal
Mc Donald Cup pro
4. a 5. třídu

22.4. Mc Donald Cup
pro 1.-3. třídu

22.4. Den Země

25.4. se konaly třídní
schůzky

Stane se

3.5. proběhne v Kolíně turnaj ve vybíjené - 4. a 5. třída

4.5. začne plavání 1.A a 1.B

6.5. na dopravním hřišti trénuje 4.B

10.5. bude ve škole fotograf

11.5. se koná Pohár rozhlasu, atletická soutěž pro starší žáky

12.5. pojedou osmičky a devítky na program Hrou proti
AIDS (Klub C Kolín)

16.5. vyrazí 3.A do knihovny v Českém Brodě na program
o pověstech

17.5. se koná Pohár rozhlasu - mladší žáci

19.5. proběhne den ochrany člověka při mimořádných událostech, na 2. stupni se záložním sborem
Armády ČR

Úvodní stránka Ema z 8.A

Fotografie z předávání diplomu za 1. místo Puzzlíku - B. Pavelková, Karakoram a
Dny pro záchranu člověka M. Choutková

Žijeme ve škole...

Puzzlík opět může slavit!

V kraji je ve své kategorii (2. stupeň) nejlepší! Vyhrál vše, co se v tiskovinách vyhrát dalo - grafiku, titulku, obsah a časopis celkově! Můžeme být na naše redaktory pyšní, a tak jim takto děkuji, stejně i našim dopisovatelům z řad pedagogů a žáků! A obracím se opět na rodiče! Pokud nás chcete podpořit (materiálně tisk časopisu, provoz redakce nebo odměny pro malé redaktory), obraťte se prosím na ředitelství školy nebo na šéfredaktorku. Děkuji. M. Bílková

Všechno jsme vyhráli!

Někteří z nás do Puzzlíku píší jen chvíli, někteří už pár let. Ale všechny nás potěšilo, když jsme za Puzzlík obdrželi všechny možné ceny, které bylo možné vyhrát! Takže máme **NEJLEPŠÍ ČASOPIS ve Středočeském kraji ve své kategorii!**

V pátek 15.dubna jsem já a dva další redaktoři - Kamila a Marek - jeli s paní učitelkou Pavelkovou,

kteří letos Puzzlíku dělá grafiku, do Prahy na vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Školní časopis roku 2016. Paní učitelka Bílková, která časopis a celou redakci vede, s námi jet nemohla kvůli zlobivému kolenu. Z Kouřimi jsme odjžděli už brzy ráno, ještě před tím, než začalo vyučování. Takže jsem si musel přivstat. Autobusem hurá do Českého Brodu a odtamtud jsme vlakem pokračovali přímo do Prahy.

Žijeme ve škole...

Vyhlášení soutěže se konalo v novinářské škole, kde jsme si mohli prohlédnout i časopisy jiných soutěžících škol –

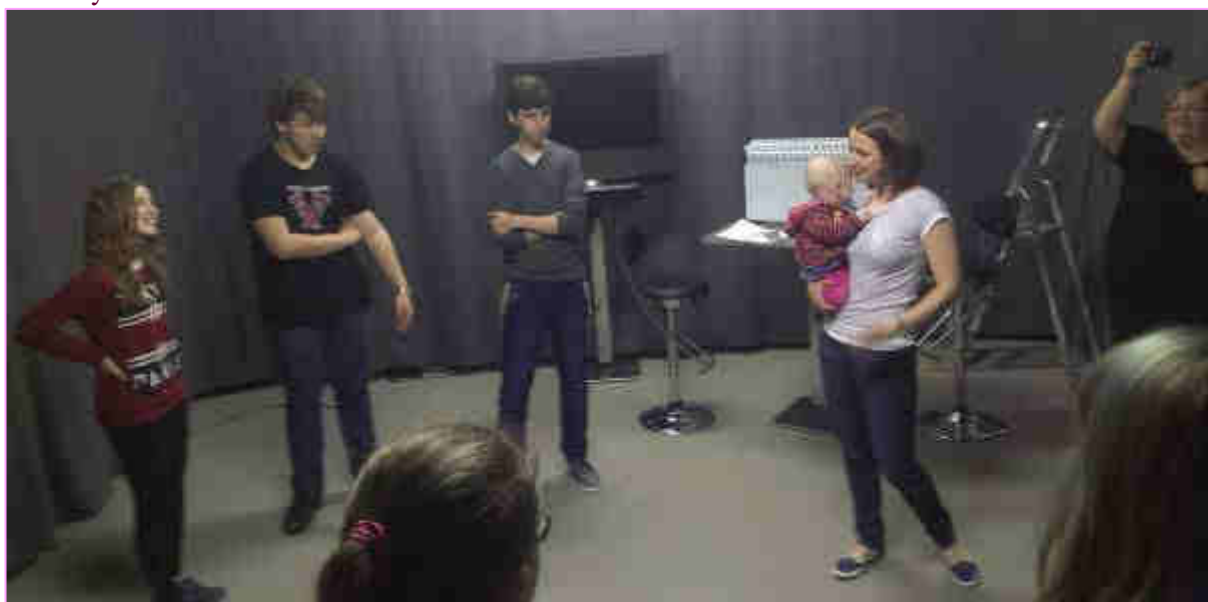
a konkurence byla poměrně vysoká. Po úvodním slově jsme se každý mohl zapsat na dva workshopy (nauky, přednášky). Workshopů bylo na výběr hodně, ale my jsme se všichni tři zapsali nejprve na hlasovou výuku a poté na improvizaci. Na hlasové výuce jsme se učili správně mluvit, artikulovat, řešili jsme různé jazykolamy a pracovali jsme i s dechem. Pravda, na první pohled to s novinářinou nemá nic společného, ale redaktor musí také umět pracovat s hlasem.

Zajímavé to rozhodně bylo.

Po tříčtvrtěhodinové výuce jsme se odebrali na druhý workshop, což byla improvizace. Musím říct, že jsme rozhodně neudělali chybu, když jsme si ho vybrali. Byl to podle mě nejlepší workshop, hráli jsme divadelní etudy a trénovali jsme se v improvizaci a v průběhu jsme se dost nasmáli. Dělalí jsme v podstatě něco podobného, jako je rozcvička v našem divadelním sboru, když trénujeme na improvizáční představení (které se bude konat nejspíš v červnu. PŘIJĎTE!!!).

Nakonec po workshopech jsme se setkali všichni v jednom sále. Vypočetli jsme si rady, jak zlepšit školní časopis či noviny a čemu se vyvarovat. Poté se začalo vyhlašovat umístění časopisů v jednotlivých krajích a kategoriích. My jsme za Středočeský kraj v kategorii druhý stupeň vyhráli cenu za grafiku (děkujeme pí uč. Pavelkové ☺), cenu za obsah, cenu za titulní stranu a celkově první místo na stupni vítězů! Jsme dobří! Jedinou cenu, kterou jsme nezískali, je cena za webové stránky, některý časopis existuje totiž jako web. A co ocenění znamená? Že postupujeme do celorepublikového kola, které se bude konat v Brně! Jako odměnu jsme dostali tašku s několika knihami, časopisy, a sešity. Šťastní jsme se odebrali odpočinout si do McDonaldu.

Cestou zpátky jsme se alespoň poznali s pí. uč. Pavelkovou, jelikož nás nikdy neučila. Probrali jsme všechna možná témata a pěkně jsme si popovídali - řeknu vám, když jste mimo školu, i vaše učitelka může být vaše kamarádka ☺.

Text Honza, foto B. Pavelková

Žijeme ve škole...

Vzhůru k nebesům

Dne 11.4. 2016 jsme vyrazili na soutěž Expedice Karakoram do lanového centra Proud v Praze. Soutěži nejprve předcházela „předexpediční příprava“, kde jsme se naučili jistit kamaráda. Poté nám rozdali expediční karty a začaly se pomalu nastoupávat výškové metry. Nejvíce metrů nastoupali naši kluci, něco přes 13 000m a skončili ten den jako vítězové. Celkem jsou v soutěži dvanáctí. Velká děvčata se také nenechala zahanbit, skončila druhá a nastoupala něco přes 9 000m. Malá děvčata do příště dorostou a ještě nám všem ukáží, zač je toho loket.

Text a foto M. Choutková

Fotografie na

<https://picasaweb.google.com/zskourim/Karakoram201>

6

Dny pro záchranu života

Dny pro záchranu života v termínu 18.4., 19.4. a 21.4. 2016 byl interaktivní program pro žáky naší školy pod vedením profesionálních záchranářů ze Středočeského kraje. Svým přirozeným vystupováním a vstřícným vztahem k jednotlivým věkovým kategoriím žáků se stala celá tato školní akce velmi poutavou a zaujala všechny účastníky.

Zdravotníci s.r.o. mají ucelený program v devíti lekcích pro žáky základní školy. První dvouhodinová lekce je tzv. úvodní, kde se žáci seznámí se základy první pomoci a mohou si současně prohlédnout záchraný vůz. Další lekce jsou vždy nadstavbou té předešlé. Žáci se postupně seznámí s otevřenou zlomeninou, tepenným krvácením, popáleninami, zlomeninami a jinými poraněními. Celá škola se účastnila dvouhodinového setkání, které se dělilo na teoretickou a praktickou část. V teoretické části se žáci dozvěděli, jak správně přivolat záchranou službu, s jakými poraněními se mohou setkat, která poranění jsou životu ohrožující a jak postupovat při první pomoci. Naučili se správně resuscitovat a všichni si tuto techniku vyzkoušeli. V praktické části si prohlédli vůz rychlé pomoci, pověděli si, jak správně se nakládá zraněný, kdo všechno jezdí v záchraném voze a jaké vybavení většinou u sebe záchranáři mají. Následně si žáci vše zahráli formou scénky. Přivolali záchranou službu,

ošetřili zraněného a naložili do záchraného vozu. Potom si vyzkoušeli ošetření otevřené zlomeniny s tepenným krvácením. Všechny aktivity probíhaly interaktivně a žáci si sami zahráli na záchranáře. Nakonec dostali osvědčení mladého záchranáře.

Text a foto M. Křížová

Zajímáme se o své okolí...

Ptali jsme se devátáků, co se jim líbilo:

Žaneta: Program se mi líbil, jednak byla sranda, jednak jsme se něco naučili, stále bylo o čem mluvit a mohli jsme si něco i vyzkoušet. Záchranáři byli fajn a měli to pěkně připravený.

Kačka: Moc se mi to líbilo, mohli jsme si něco i vyzkoušet.

Dan: Byla to dobrá věc a přednášející byli super.

Daniel: Vím, jak to vypadá v sanitce. Vím, jak pomoci zraněnému a naučili nás resuscitaci.

Anička: Určitě to bylo poučné a v životě se nám to bude hodit!

Lenka: Líbilo se mi všechno, bylo vidět, že tomu rozumějí.

Během několika dní v naší škole probíhal program o první pomoci pro všechny třídy. Program byl velice zábavný i naučný. Kurs se skládal ze dvou částí: z výkladu a praxe. Obě části byly velice zábavné, protože je vedli velice hodní záchranáři. První část byl výklad, kterým nás provázel záchranář Pepa, kterého jsme si hned oblíbili, neboť nám říkal, že už jsme dospělí. Povykládal o první pomoci a ptal se nás, jak bychom ošetřili různá zranění. Vyvolal si i některé dobrovolníky, kteří zranění předstírali a někdo je musel ošetřit. Na konci jsme si zkusili masáž srdce na figuríně. Po přestávce jsme se oblékli a šli ven, kde jsme se naskládali všichni do sanitky a ukazovali jsme si její vybavení. Pak přišla ta nejzábavnější část. Někteří se ujali role zdravotní sestry, zraněný, řidič, rodiče atd. a sehráli jsme si scénku, při které jsme si vyzkoušeli jejich práci. I ti, kteří se jen koukali, se pořádně nasmáli. Poté jsme se opět na zbytek hodiny přesunuli do školy do haličky, kde jsme si ještě něco předvedli a zkusili si ošetřit ještě některá další zranění. Celý program se mi velice líbil

a nikdo (tedy alespoň z naší třídy) se nenudil. Myslím si, že teď jsme všichni připraveni zachránit svět. 😊

Kamča, foto M. Křížová

Zajímáme se o své okolí...

Nezapomněli jsme na školáky?

V neděli 3. dubna 2016 se konal **50. ročník Lipanské stezky**. Ačkoli jsme si snad všichni užili krásný slunečný den a výborné pohoštění, myslím si, že díky mnohým zmatkům ve vyhlásování a selhání techniky nebyla jediná kategorie v hlavním závodě vyhlášena správně. Přesto velké díky všem dobrovolníkům, kteří nám zpřijemili nedělní den.

Mrzí mě, že se přeci jen na něco zapomnělo. Ačkoliv byly vyhlášeny všechny možné kategorie v krátkých bězích, pohár dostali dokonce běžci za věk „50“ let nebo třeba za to, že někdo běhal před 20 či 30 lety.....na děti, které se nebály porvat se s tratí dlouhou 5 km - to si nikdo nevzpomněl!

Chtěla bych zde proto připomenout hrdiny ☺, kteří se nezalekli dlouhé trati. Někteří z nich tuto vzdálenost uběhli ještě navíc ve výborných časech.

Zde jsou: 4. třída – Filip Nedvěd, Filip Hampejs, 5. třída – Jana Štullerová, Adéla Hampejsová, 6. třída – Pěťa Pavelková, Míša Nedvěd, Eliška Holá, Verča Kučírková, 8. třída – Bára Pavelková, Domča Štěpničková, Kamča Holá, Dia Šmigelská a Ondra Štuller.

Také je mi líto, že na této vzdálenosti opět nebyla kategorie například do 15, případně do 20 let. Myslím, že ve věkovém rozmezí od 0 do 40-ti let neměla děcka žádnou šanci a vlastně ani motivaci. Bylo by moc fajn, kdyby se příště myslelo i na tyto mladé bojovníky a kategorie se jim přizpůsobily. Možná by se potom přidalo mnohem víc běžců.

Každopádně jsem moc ráda, že výše zmiňovaní dorazili, a doufám, že se uvidíme zase příští rok. Jsem na ně moc pyšná!!!!

Nakonec ještě jedna připomínka. Bohužel si někteří úspěšní běžci z krátkých tratí nemohli vychutnat chvíli slávy na stupních vítězů, jelikož byli v té době na trase 5 km běhu. Asi by nikomu nevadilo, kdyby se na tyto úspěšné sportovce počkalo s vyhlášením.

P.S. Sama jsem běžela jen 11 km, současně 5 km se vážně nedalo stihnout. A vím naprosto přesně, že jsem žena, ne muž (viz seznamy...). ☺

Text M. Hampejsová, foto z webu města Kouřim

Cirkus Pacific

V Kouřimi u fotbalového hřiště se 3.4. předvedl v plné kráse Cirkus Pacific.

Vystupovali tam třeba klauni Bambíno a Lulu, artistky Anita a Jana...

Líbilo se nám to moc! Hlavně 5 hadů, měřili okolo 7 metrů a vážili kolem 95 kg.

Fakír neboli plivač ohně, šlapal na rozbité sklo a ležel na 100 hřebíkách. Házeč nožů, který si vzal jednoho dobrovolníka, ten dal ruku na terč a vrhač vrhal. Naštěstí se nic nestalo! Bylo to fajn.

Matouš Petrásek, 4.B

Zajímáme se o své okolí...

S hokejisty do Paříže

O Velikonocích jsem se s hokejovým týmem Kolín zúčastnil mezinárodního turnaje v Paříži. Sešli jsme na hokejovém stadionu NEUILLY - SUR - MARNE 93. Pět družstev Francouzů, jedno družstvo Skotů a my. Zápasy byly těžké, konkurence velká. Do finále jsme se dostali s jednou prohrou. Ostatní zápasy byly naše! Samé výhry... Boj o první místo se Skoty byl urputný. V posledních dvou minutách nám štěstí nepřálo a prohráli jsme 2:0. To nás hrozně zklamalo. Ale druhé místo je taky dobré!

Celý turnaj jsme bydleli společně poblíž stadionu. Poslední noc jsme mohli spát v rodině u Francouzů. Moc se mi to líbilo. Nádherný dům. Velmi dobře se o nás starali.

Odměna za veškerou námahu byla návštěva DISNEYLANDU. To jsme si užili, vyzkoušeli jsme co nejvíce atrakcí. Super.

Filip Vaňkovský 7.A

Mistry s Mistry

V Praze v Krči se 19.3.2016 konala soutěž v aerobiku. Název

byl Mistry s Mistry.

Byla to celorepubliková soutěž, celkem se zúčastnilo 1 300 cvičenek. Já jsem startovala za TJ Sokol Český Brod - corridor tým.

Vystupovaly jsme s pódiovou skladbou bez náčiní. Předtím jsme viděly vystoupení jednotlivkyň, dvojic i trojic. V naší kategorii byly pouze tři týmy. I když jsme se moc snažily, skončily jsme na druhém místě.

Vše jsme napravily v sobotu 3.4. v nymburském sportovním areálu, kde jsme získaly první místo! Škoda, že nás nebyl plný počet. Celou zimu jsme trpěly dost velkou nemocností. Snad se sejdem všichni na dalších závodech v Plzni a v Olomouci.

Text Klára Vaňkovská 2.C, foto z rodinného archivu

Letem filmovým světem

S naší taneční skupinou jsme 9.4. vyrazily do Poděbrad do DDM Symfonie.

Naše vystoupení se jmenovalo Letem filmovým světem. Bylo tam kolem sedmi set soutěžících. Měli jsme tam šatnu, ve které jsme se převlékaly a česaly se.

Tancovali jsme ve velkém sále a hodnotila nás porota. Dostaly jsme i občerstvení.

Naty Chmelařová a Ád'a Zahradníčková, 4.B

Zajímáme se o své okolí...

5 důvodů proč navštívit Beskydy

A dnes se konečně podíváme na Moravu. Beskydy jsou vhodné na pěší turistiku a je tu hodně vidět.

1. Pustevny

Centrum Beskyd. Najedete tu horskou chatu Libušín a Maměnka. (Chata Libušín však poměrně nedávno vyhořela a sbírají se peníze na její rekonstrukci, i naše škola malinko přispěla). Ale určitě tu potkáte sochu pohanského boha Radegasta a nedaleko kostelík Cyrila a Metoděje.

2. Frenštát pod Radhoštěm

Je to oblíbené sportovní a kulturní centrum Beskyd. Na náměstí se zachovalými měšťanskými domy stojí kašna se sochou Neptuna.

A kousek od města se nachází sportovní areál Pustevny, na který vede lanovka. V listopadu ve městě pořádají Gulášové slavnosti. Je odtud naše spřátelená redakce Druhé patro!

3. Kopřivnice

Navštivte muzeum Tatry, zříceninu hradu Šostýn nebo Lašské muzeum. Dále je zajímavá nejstarší stojící budova ve městě, ve které je Muzeum Fojtství. (fojt = rychtář)

4. Valašské Meziříčí

Zaujmou vás zdejší zámky. Zámek Kinských a Žerotínů. Žerotínský zámek začali stavět Pernštejnové, ale dostavěli ho Žerotínové, a tak dostal název po nich. Dále je zde kostel Nejsvětější Trojice, který pochází z konce 16.století. Najdete tu i hvězdárnu.

5. Zlín

Baťovo město (Baťa byl slavný český podnikatel před 2. světovou válkou, firma existuje dodnes). Můžete se projet po Baťově kanálu nebo si prohlédnout čtvrtě s výjimečnými baťovskými domečky, které nechal Baťa postavit pro své zaměstnance. Můžete také navštívit Baťův institut či zámek Zlín, ve kterém je galerie.

Tak příjemné kulturní zážitky! Jonáš

Zajímáme se o své okolí...

Trocha bulváru - Selena Gomez

Tahle multitalentovaná americká zpěvačka je zároveň herečka, návrhářka, ambasadorka UNICEF a modelka. Kariéru začala Selena u Disney v seriálu Kouzelníci z Waverly. Pak se role jen hrnuly. Ale Sel je známá spíše jako zpěvačka. Sel má za sebou pět alb - Kiss & Tell, A Year Without Rain, When the Sun Goes Down, Stars Dance, Revival plus For you, kde jsou její nejslavnější písně. Já se nejvíce zmíním o albu Revival. To se však musíme vrátit do minulosti. Když byla Sel v roce 2013 na svém světovém turné s albem Stars Dance, tak ke konci poslední koncerty odvolala. Bulvár začal psát, že Selena začala fetovat. Ta dlouho mlčela. Ale tento rok s albem přišlo její vyjádření, které zaskočilo nejednoho Selenatora (fanoušci Seleny). Řekla: „Byl mi diagnostikován lupus a já jsem podstoupila chemoterapii. To byl hlavní důvod, proč jsem odešla do ústraní. Mohla jsem dostat i mrtvici. Tak moc jsem chtěla všem říct: „Lidi, nemáte ani páru. Jsem na chemoterapii. Jste úplně“ . Takže Revival (v překladu znovuzrození) je právě o jejích zkušenostech a samozřejmě o jejím konečném rozchodu s Justinem Bieberem. O něm je i píseň Same old love a The Heart Wants What It Wants. Pro mě osobně je Selena ta nejsilnější a nejlepší holka na světě. Takže já ti Sel tvůj comeback moc přeji, a také ti přeju úplné vyléčení

Švarcka

Česká historická osobnost

700 let od narození Karla IV.

Letos je to přesně 700 let, co se narodil jeden z nejvýznamnějších panovníků Českých zemí.

14. května roku 1316 (pro ty, kteří neumí počítat) se lucemburskému velkovévodovi a českému králi Janu Lucemburskému narodil syn Václav, matka byla Eliška Přemyslovna. Vyrůstal od sedmi let na francouzském dvoře, kde byl přejmenován na Karla a kde se naučil nejlepším způsobům, diplomacii, vojenství, ale také latinu a francouzštinu. Když mu bylo 15 let, jeho otec měl již v Itálii vybudované velké panství, jehož správou nyní pověřil Karla. O tři roky později se vrátil do Čech, kde získal titul „markrabě moravský“. Roku 1346, po smrti Jana Lucemburského, byl korunován českým králem. Panoval až do své smrti roku 1378 a za tu dobu stihl vystřídat čtyři manželky a zplodit jedenáct dětí. A zanechat za sebou pěkné dědictví!

Jaké území ovládal Otec vlasti Karel IV?

Karel IV. neovládal jenom Čechy, ale i Moravu, Slezsko, Braniborsko, Lužici, Horní Falc (které se taky říkalo Nové Čechy) a Lucembursko.

To vše Karel IV. vlastnil a nezapomeňme na to, že měl v moci

i **Svatou říši římskou**. Avšak tomuto území se moc nevěnoval. Proto se také říkalo, že pro Němce je otčím, ale pro Čechy otcem.

Nejvýznamnější pro něj byly určitě Čechy. Ty byly tou dobou velkou obchodní křižovatkou. Jak je vylepšil? Třeba se zasloužil o rozvoj **vinařství** v Českých zemích.

V Praze **založil univerzitu**, díky níž chtěl zvýšit úroveň gramotnosti v Čechách. Univerzita byla mezinárodní, protože to byla první univerzita za Alpami.

Po celém území, které ovládal, zakládal **královská města**. U nás třeba Karlovy Vary. V Čechách stavěl i **hrady**. Například Kašperk, či Karlštejn. Za vlády Karla IV. tedy české země zkvétaly.

Jonáš

Zajímáme se o své okolí...

Čtyři manželky Karla VI.

Určitě je zajímavé, že ho poprvé oženili v sedmi letech. Další sňatky byly diplomatickým tahem, sňatky upevňoval svou moc a rozšiřoval území. O manželkách z historie nejsou moc podrobné zprávy, žena měla hlavně přinést mužského potomka, a pokud se tak nestalo, bylo manželství i rozděleno. Manželky Karla IV. byly zachyceny na bustách ve sv. Vítu, podle nich se malovaly jejich podobizny.

1. Blanka z Valois:

Vzala si Karla už ve svých 7 letech. Jestli si to ale představujete jako velkou romantiku, tak vás vyvedu z omylu. Svatba byla jen symbolická, novomanželé byli hned odděleni a setkali se až v 15 letech. Znovu to žádná romantika nebyla, jelikož byl Karel neustále na cestách. Jak jistě víte, tak v této době byl hodně důležitý mužský potomek. Blanka však porodila Karlovi „jen“ 2 dívky : Markétu a Kateřinu Lucemburskou. Roku 1348 Blanka umírá. Tedy v nedožitých dvaatřiceti letech. Teď už nastává romantika! Z pouze obchodního sňatku Karla a Blanky se stalo plnohodnotné manželství, takže po smrti své manželky docela trpěl.

2. Anna Falcká:

Jak už víme, tak Blanka neprodila Karlovi žádného syna, proto si Karel obstaral po její smrti manželku Annu. Ta mu roku 1350 porodila dlouho očekávaného syna: Václava. Ten však zemřel a jeho matka Anna zemřela hned dva roky po něm ve věku 23 let.

3. Anna Svídnická:

Když si Anna Svídnická Karla brala, tak jí bylo pouze 13 let (Karlovi už 37!) a byla původně zaslíbena jeho synovi, který zemřel. A protože chtěl její území, vzal si ji sám. Z tohoto manželství vzešly 2 děti: dcera Eliška a konečně syn, opět pojmenovaný Václav (IV.), toho jeho otec samozřejmě zbožňoval. Při porodu třetího potomka Anna i s miminkem umírá.

4. Eliška Pomořanská:

Jak bylo už u Karla zvykem, tak krátce po smrti Anny Svídnické si vzal šestnáctiletou Elišku. Během patnáctiletého manželství stačila Eliška porodit 6 dětí: Annu, Zikmunda, Jana Zhořeleckého, Markétu a Jindřicha, Karla. Jindřich a Karel zemřeli brzy. Eliška Karla IV. přežila o patnáct let.

Jak dopadlo dvanáct Karlových potomků???

S Blankou z Valois měl Markétu a Kateřinu Lucemburskou.

Kateřina Lucemburská: V jedenácti letech se stala ženou Rudolfa IV. Habsburského, ale brzo se stala vdovou. Později si vzala Otu Bavorského, ale jejich manželství nebylo šťastné, protože Ota trávil čas s lehkými ženami. Ovdověla podruhé v roce 1379 a roku 1395 umírá sama mladá a bez potomků.

Markéta Lucemburská: Byla pokřtěna po své prabábě a měla být provdána za Ludvíka Uherského, ale Markéta během morové epidemie na podzim 1349 zemřela.

S Annou Falckou měl Václava.

Václav: Zemřel již jako dvouletý, pak zemřela i jeho matka.

Zajímáme se o své okolí...

S Annou Svídnickou měl Alžbětu Lucemburskou a Václava IV.

Alžběta Lucemburská: Z politických důvodů byla Alžběta roku 1366 jako osmiletá provdána za šestnáctiletého rakouského vévodu Albrechta III. Zemřela jako mladá už v roce 1373.

Václav IV. (na ilustraci): Otec mu zabezpečil český trůn i římský trůn. Václav měl jako budoucí panovník veškerou péči a podporu svého otce Karla IV. Tato péče ještě vzrostla po smrti jeho matky. Byl korunován již ve dvou letech, ale kvůli přehnané péči byl nesamostatný a vládnout mu pomáhali jeho rádci. Do historie se zapsal jako ne příliš schopný panovník. Během jeho vlády vzniká husitství.

S Alžbětou Pomořanskou měl Annu Lucemburskou, Zikmunda Lucemburského, Jana Zhořeleckého, Karla, Markétu a

Jindřicha Lucemburského

Anna Lucemburská, budoucí anglická královna a manželka Richarda II. Plantageneta,

Zikmund Lucemburský: Přezdívalo se mu Liška Ryšavá. Zikmund byl nejnadanější syn Karla IV, vynikající politik, diplomat, vzdělaný člověk, milovník kultury a hovořil sedmi jazyky. Byl králem uherským, českým a úspěšným císařem Svaté říše římské. V Čechách měl špatnou pověst, neboť potlačoval husitství.

Jan Zhořelecký: Od svého otce dostal vévodství Zhořelec.

Karel, zemřel brzy po narození.

Markéta Lucemburská: Jméno Markéta získala na památku Karlovy prababičky. Díky otcevi byla ještě před svým narozením roku 1368 zaslíbena také nenarozenému synovi norimberského purkrabího Fridricha, oddaného zastávce Karlovy politiky. Markéta zemřela v necelých 40 letech roku 1410 v Uhrách.

Jindřich Lucemburský, také zemřel brzy.

Korunovační klenoty

Svatováclavskou korunu dal vytvořit právě Karel IV. Celé klenoty se skládají ze svatováclavské koruny, královského žezla a jablka, vše patří do svatovítského pokladu. Koruna je z 22 karátového zlata, ozdobená 96 drahokamy, v kříži je údajně trn z trnové koruny Ježíše Krista. Žezlo a jablko vzniklo až v 16. století.

Zajímáme se o své okolí...

KARLOVA UNIVERZITA

7. dubna 1348 vydal král Karel zakládací listinu. Dokument byl opatřen zlatou pečetí (zlatou bulou). Podle zakladatelova rozhodnutí měla být univerzita otevřena celému křesťanskému světu latinského obřadu. Král ji slíbil obdarovat "znamenitými statky" a ty, "kdož na ní budou působit, královskými dary." Asi v roce 1352 uložil král českému duchovenstvu zvláštní daň "na zřízení pražské univerzity". Byl si dobře vědom, jak důležití pro ni budou osvědčení učitelé, a proto povolal do Prahy "z různých zemí mnohé mistry teologie, doktory kanonického práva a muže vzdělané a zkušené v jednotlivých uměních"

Fakulty - Od svého vzniku měla univerzita všechny čtyři fakulty podle pařížského vzoru: teologickou, právníckou, lékařskou a artistickou, tedy fakultu svobodných umění, mnohem později přejmenovanou na filozofickou.

Budovy - Nejprve se přednášelo ve velkých chrámech (u sv. Víta, v Týně). Studenti bydleli v najatých místnostech. Jako svou první budovu získala univerzita dům U věže za kostelem sv. Haštala na Starém Městě pražském. A v červenci 1366 jí Karel IV. daroval "dům řečený Lazarův" na Staroměstském náměstí za nynějším kostelem sv. Mikuláše. V něm byla "z moci českého krále" zřízena kolej pro 12 mistrů a jejich žáky, "která by se na věčné časy nazývala kolejí Karlovou" (Colegium Karolinum)

Tituly - Hodnosti, které bylo možné na univerzitě získat, měly dva stupně. Nižší stupeň byl hodnost bakalářská, vyšší mistr nebo doktor.

Jazyk - Hovořilo se na ní latinsky, ale nikterak to nebránilo rozvoji českého jazyka. Čeští intelektuálové mluvili obvykle dvěma až třemi jazyky - většinou češtinou a latinou, někdy i němčinou.

A univerzita dnes???

Univerzita Karlova má 17 fakult (čtrnáct v Praze, dvě v Hradci Králové a jednu v Plzni), tři vysokoškolské ústavy, šest dalších pracovišť pro vzdělávací, vědeckou, výzkumnou a vývojovou nebo další tvůrčí činnost či pro poskytování informačních služeb, pět celouniverzitních účelových zařízení a rektorát jako výkonné pracoviště řízení univerzity.

Luca

Petr Parlér

Parlér byl dvorní architekt Karla IV. Narodil se roku 1332 a zemřel roku 1399. Byl německo-český architekt, stavitel, sochař, kameník a řezbář. Patří mezi nejvýraznější umělce evropské vrcholné gotiky.

Mezi jeho významná díla patří:

Katedrála sv. Víta

Kaple sv. Václava

Katedrála sv. Vojtěcha v Praze,
Pražský hrad, kaple Věch svatých

Karlův most

Karlštejn

Kolín, Kostel sv. Bartoloměje

Kutná Hora, Chrám sv. Barbory

Márinka

*Téma Karel IV. zpracovala celá redakce
s pomocí internetu*

Zajímáme se o své okolí...

Osobnosti, na které můžeme být pyšní. Znáš je?

1) Prokop Diviš		a) Současný český kardiolog.
2) Jan Hus		b) Významný československý chemik, vynálezce silonového vlákna a kontaktních čoček.
3) Přemysl Otakar II.		c) První československý prezident (od roku 1918).
4) Rudolf Habsburský		d) Jeden z nejvlivnějších národních obrozenců jazykovědců.
5) Otto Wichterle		e) Autor díla Máj, podle kterého je pojmenován rybník
6) Prokop Holý		f) Druhý československý prezident, který vedl v zahraničí odboj za 2. světové války, ale po válce předal republiku komunistům
7) Božena Němcová		g) Reformátor církve a českého jazyka (nabodeničko krátké a dlouhé), upálen v Kostnici.
8) Marie Terezie		h) První prezident po pádu komunismu, první český prezident.
9) Kněžna Libuše		i) Vynálezce bleskosvodu.
10) Sv. Ludmila		j) Jednooký husitský vojevůdce.
11) Sv. Václav		k) Vynálezce obloukové lampy.
12) Josef Dobrovský		l) Autorka díla Babička.
 13) T. G. Masaryk		m) Král přezdíváný "Železný a zlatý".
14) Jan Pirk		n) Významný současný český chemik.
15) Edvard Beneš		o) Kníže zavražděný bratrem Boleslavem.
16) Václav Havel		p) Kněžna prorokující slávu Prahy.
17) Karel Hynek Mácha		q) Panovnice, reformátorka školství, zavedla povinnou školní docházku.
18) Jan Žižka		r) Babička svatého Václava, zemřela mučednickou smrtí.
19) František Křižík		s) Husitský vojevůdce, jehož památník stojí na kouřimském náměstí.
20) Antonín Holý		t) Znamý habsburský císař (Pekařův císař...)

Řešení kvízu najdeš na předposlední straně!!!

Marek

Vlastenectví

(úvaha)

Nedávno se na internetu objevila zpráva, že v některých zemích existuje ve školách jako povinný předmět tzv. vlastenecká nauka. Myslím, že naší zemi by něco takového jen prospělo.

V naší zemi je nás, vlastenců, velmi málo. Proč? Upřímně řečeno, nevím. Někdo to přisuzuje vlivu Evropské unie, ale podle mě je to spíše o lidech. V dnešní době je totiž v módě nadávat na vše okolo - tudíž si lidé neváží ani naší země. A teď se nabízí otázka: "Proč mít vlastně rád svoji zemi?" Na tuhle otázku by si měl každý odpovědět sám, protože univerzální odpověď neexistuje. Já například mám spoustu důvodů. Máme bohatou historii, krásné památky, výborné vědce, neskutečně obsáhlý jazyk, a troufám si

říci, že i nejkrásnější ženy. Říká se: „Čech je Slovan a Slovan všude přítele má!“, ale i přesto naši zemi mnoho lidí pohrdá. Dokonce i v historii jsme si dokázali obhájit své "češtví" (za posledních 120 let určitě - v letech 1914, 1918, 1938, 1989...), tak proč ne dnes? Odmala jsem přesvědčený, že každý rodilý Čech by měl být vlastenec. Tak co je na tom tak špatného?

Lidé, místo aby se zamysleli, nad tím, co jim dává naše země a jaké štěstí mají, že tu můžou žít, nadávají českým vlastencům do "nácků", "rusofilů" a "kryptofašistů".

Tím jsem chtěl říct, že být Čech v pravém slova smyslu neznamená jen mít v občanském průkazu jako státní příslušnost Českou republiku, ale i to, že je alespoň trochu vlastenec.

Marek

Slon Karel

(povídka)

Nebudete mi věřit, ale včera, když jsem se jen tak procházel po našem krásném, starobylém a vůbec úžasném hlavním městě, jsem spatřil něco, co nikdo z vás, pokud tedy nejste pod vlivem drog, v životě neviděl.

Byl to růžový slon! Nejprve jsem nevěřil vlastním očím, a jak jsem tam stál a koukal, pár lidí do mě narazilo. Z šoku mě vyvedl až nějaký cca 200kilový gentleman, který mě až odrazil o dva metry dopředu. A jak jsem se otáčel, abych zjistil, kdo mi to málem vyrazil dech, slon zmizel.

Nemohl bych si odpustit nepromluvit si s takovým speciálním občanem, zdokumentovat jeho druh a udělat nějaké to selfičko na Instagram.

Když mi tohle všechno procházelo myslí, už jsem byl na cestě směrem, kterým si to ten slon valil, když jsem ho viděl naposledy. Na cestě přes silnici jsem myslel, že ze mě bude mastný flek,

když se ke mně neúprosnou třícítkou hnal nějaký postarší pan čepičkář. O rychlost jeho trabantu nešlo, šlo o to, jak byl rozhodnutý pokračovat ve své cestě, ať je před ním, kdo chce.

Po chvíli únavného sprintu za svým cílem jsem zjistil, že pan slon stojí ve frontě na párky v rohlíku, což se mi náramně hodilo. Ještě se ani nedostal na řadu a já už u něho stál se svým zápisníkem v ruce a ptal se co, nebo kdo je.

K mému zklamání si v tu chvíli, kdy jsem už chrlil druhou otázku, slon sundal HLAVU!

Ano, čtete dobře, on to totiž nebyl žádný slon, ale ošklivý, vousatý prachobyčejný člověk v kostýmu nějakého maskota....

A tak vzhledem k tomu, že jsme ve škole dostali za úkol udělat s někým rozhovor, zjistil jsem, že ten pán se jmenuje Karel, má tři děti a pracuje jako maskot.

Kryštof Šourek 7.A

Osmák Ferda se ptá svého spolužáka, jestli věří tomu, že ho přivedl na svět čáp. "No, a proč bych tomu neměl věřit, i doma mi to potvrdili."

"Já ti řeknu, že u každého to není stejné. Mně zase doma všichni tvrdí, že jsem vypadl otcí z oka."

Syn železničáře se vrátí první den zklamaně ze školy.

"Co se ti stalo?" ptá se ho otec.

"Ale říkali jste mi, že půjdu do první třídy, a zatím jsou tam jen dřevěná sedadla!"

Myslíme si...

Noc ve městě

(povídka zaslaná do soutěže)

Stmívalo se. Město Kouřim se ponořilo do neklidné noci. Město slaví. Má výročí 750 let od svého vzniku. Dav po oslavách nedočkavě čeká na ohňostroj a já s ním. Moje rodina se někam vytratila.

Tak jsem se vydal sám za kamarádkou, ale cestou mě za kostelem potká žena s baterkou. Pozdravím ji, ale ona jako by mě neslyšela. Pozdravím ji znovu, ale zase neodpoví. Náhle přeskočí plot. Park ale před chvílí zavřel. Snažím se jí říct, že tam nesmí, ale ona to neslyší a utíká do parku.

Začínám toho mít dost! Vydávám se do parku za ní. Běžím a nakonec ji doběhnu. Mile se na mě usměje a jde dál. Předběhnu ji a ona mě obejde. Tak jdu za ní. Míří si to k baště, k bývalé katovně. Vchází dovnitř.

Najednou slyším křik! Vpadnu dovnitř, ale nikdo tam není. Leží tam jen ta baterka, kterou měla ta žena s sebou.

Všude ji marně hledám. Najednou se mě někdo dotkne. Otočím se a tam stojí černá postava, která šeptá: „Jdi pryč, zachraň se, dokud můžeš!“ Brzy vidím, proč mám utíkat. Vzadu totiž stojí ta žena, ale její obličej je šedivý a vypadá stařecky, z pusy jí lezou dlouhé černé zuby. Křičím hrůzou a utíkám z parku a schovávám se do kostela. Není tam nikdo. Zůstávám tam až do ohňostroje. Potom vylézám a hledám rodinu. Když je nacházím, uleví se mi.

Po týdně jsem došel do knihovny a chtěl zjistit, jestli se o tom ve městě něco neví. Zeptal jsem se knihovnice. Jen jsem to dořekl, upustila brýle. Ustrašeně se na mě podívala: „Tys viděl asi tu ženu, která zradila Kouřimské při obléhání Švédy!“

O té pověsti jsem již slyšel. Ta stařena poradila nepřátelské armádě, která se nemohla dostat přes hradby, aby zapálili holubům ocasy. Holubi vlétli do města, zapálili střechy domů a město vyhořelo, včetně kostela sv. Štěpána. A co s ní Kouřimáci potom udělali? Vystřelili ji z kanónu za hradby města! Ona se rozletěla na mnoho kusů a ta místa, kam části těla dopadly, pak lidé pojmenovali „Na Babě“, „Na Srdíčku“ a „Na Palečku“.

„Ale vždyť to byla obyčejná ženská!“ řekl jsem. „Jednou za sto let se duch stařeny vrátí, přichytí se na někoho a v noci ho donutí do parku dojít, tady se do nešťastníka převtělí a změní jeho podobu na svou.“ Z toho mě zamrazilo. „A co se s tou osobou stane?“ zeptám se. „Prý zemře.“ odvětila vyděšeně knihovnice. „Propadne se do sklepení bašty a tam se rozplyne.“

Zcela vyděšen jsem poděkoval a odešel. Šeptanda ale udělala své. Brzy o tom vědělo celé město. Město je zděšené a zarmoucené. Park je chladný, tajemný a temný. U kostela za hřbitovní zdi se objevil nový hrob, malý a žulový. Ta žena na obrázku na pomníku se usmívala jako tehdy, když jsem ji předběhl.

Jonáš, foto z parku M. Bílková

Vzácná všednost maloměsta

(povídka do soutěže)

Mihla se v temných stínech černého nekonečného tunelu. V té veliké tmě se blýskaly jen její krvavě červené frtřoči. Čas od času bylo slyšet, jak její holé tlapky narážejí o hladiny temných kaluží. Jak běžela dál, začala hlasitěji dýchat a dlouhé, kostrbaté zuby jí čněly ze špičaté tlamy. Jak se proháněla mokkými stokami a kanály, kožich se jí slepil od lepkavé tekutiny. Jedno ucho měla okousané, avšak to druhé pyšně narovnané. Při běhu jí poskakovaly fousky na konci čumáku. Občas se namáhavým dechem prodralo tiché, mrazivé zapištění. Nejspíš na pozdrav jiné krysy, která proběhla kolem. Nikoho by ani ve snu nenapadlo, že toto ohavné stvoření myslí na jedinou věc. Na život venku. Tato krysa nesnášela život ve stokách a slizkých kanálech. Nechápala, jak ostatní krysy si můžou v takovém životě libovat. Vždy, když vklouzla do černých tunelů, chtěla být stejně rychle zpátky venku. Kdyby se pomoci tunelů nedostala rychleji ze starého města do nového, ani by je nevyužívala. Ty tmavé, slizké stěny okolo ní jí přišly odstrašující a děsivé. Případalo jí, jako by se na ni lepily ze všech stran, chtěly ji lapit a už nikdy nepustit. Ona toužila po životě venku, ve městě Kouřimi, které si tak oblíbila. Milovala živoucí kouřimské ulice, čerstvý noční vzduch, hebký svěží vánek. Milovala život.

Čím rychleji běžela, tím více se přibližovala ke svému cíli. K poklopu kanálu, vedoucímu doprostřed Mírového náměstí. Těšila se na to, co prožije během dnešní noci. Už byla svědkem několika rozchodů ve

starém parku, v temné Hrnčířské ulici, za rohem domu starosty i uprostřed živého náměstí. Viděla i dojemné požádání o ruku. Viděla zloděje vykrádat cizí dům, viděla i policisty nevědomě se procházet po stinných ulicích. Viděla požár stájí, viděla i padat hvězdu. Viděla oblohu, viděla Měsíc, viděla hvězdy i silnou vichřici. Viděla toho tolik, že jen málokterý člověk viděl to samé. Jen nevinná malá krysa.

Když se vysoukala mezerou mezi železnými pruhy poklopu, uviděla to, co ji naplňuje. Hned se jí zlepšila nálada. Byla ráda, že už není ztracená v nekonečných kanálech. Lampsy svítily už pár hodin a posledních pár lidí se procházelo ulicemi či posedávalo na lavičkách na náměstí.

Krysa se rozeběhla doprostřed náměstí k veliké soše Panny Marie od neznámého umělce. Teď to ale byla jiná krysa. Tlapky jí pleskaly o kamenné krychličky, sloužící jako dlažba náměstíčka. V červených očích se odrážel třpyt měsíce, dodávajíc očím spokojenosti. Z otevřené tlamy jí čněly dva zuby. Skoro to až vypadalo, že se usmívá. V kožichu jí probleskávala světélka jako na nebi hvězdy. Malá ouška měla přimáčknutá k hlavičce, aby běžela rychleji. Mírný vánek, násobící se rychlostí krysy, si pohrával s jejími fousky a pohazoval si s nimi, jak se mu zachtělo. Čas od času radostí zapištěla vysokým tónem. Byla

to ta samá krysa, která běžela tunelem. Avšak byla dočista jiná. Už to nebylo ohavné stvoření. Rychlostí blesku vyběhla po kamenné soše. Mladý pár sedící pod sochou zaječel, ale ona si jich nevšímala, byla na takové výjevy zvyklá. Usadila se na hlavě pyšné sochy a natáhla hlavičku k chladnému měsíci. Užívala si tu chvíli, neboť věděla, že při takových chvílích to je potřeba.

Podívala se pod sebe. Mladý pár sedící pod sochou na ni dočista zapomněl. Byli zabraní do grilovaného stehna zabaleného v novinách. Hltaje sousta ohlodávali kost, ale žádného svitu měsíce, záření hvězd, odlesku na dlažbě náměstí, padající hvězdy uprostřed noční oblohy ani krysy sedící na hlavě sochy si nevšimli. Začalo pršet. Krysa sledovala, jak se pár začal pakovat pryč. Muž kryl ženě vlasy novinami, ve kterých bylo nejprve zabaleno stehno, a žena nadávala na ošklivé počasí a na své mokré boty. Krysa ještě chvíli sledovala, jak oba zacházejí do bílého domu v Pražské ulici, nepřestávajíc nadávat. Oba měli špatnou náladu, jen kvůli dešti. Krysa odvrátila hlavu od domu a zaměřila se opět na měsíc. Užívala si studených potůčků proudících její srstí. Libovala si v kapkách bubnujících o její hlavičku. Seděla, dívala se do nebes a užívala si krásného počasí. „Neví, o co přicházejí,“ pomyslela si, a aniž by si uvědomila, kolikrát to už udělala, usmála se nad lidskou hloupostí.

Honza,

Obrázek z internetu

Bavíme se...

Hrátky s češtinou

Blondýna Blažena

Blondýna Blažena bydlela blízko bytu Blažeje. Blažena by byla boxerkou, bohužel byla barmanka. Blondýna Blažena **baštila** brambůrky. Byla balená barmanem Blažejem. Blažena brblala: „Blbost barmane!“ „Bonaquu,“ blekotá blondýnka. Barman brblá: „Bože, blbý blondýnky.“

Babička blondýnky bere brýle, bulvární „Blesk“. Brzy Blaženu babička budí budíkem, blondýna bručí: „Babičko, brzičko“. Babiččiny bačkory budou brzy barevné. Blondýna Blažena barví bačkory bílou barvou. Barvu baští, bude blinkat. Blažena brečí bolestí, bolí břicho blondýnu. Bylinky budou blažit bolavému břichu.

Nikola Hykmanová, Bára Kociánová 7.A

Královská koupě

Král Karel krácel koupit královně krásnou klisnu. Krácel kolem kouřimského kostela, kde kázal kněz.
„Kampak kráčíš, králi?“
„Kupuji královně Karolíně klisnu.“
„Karolíně? Kolínské? Kráčíš ke Kolínu?“
„Kráčím ke Kolínu, kráčím... Kudy ke Kolínu?“
„Kup kompas králi.“
„Kde koupím kompas, knězi?“
„Kadeřnice Klára koupila klíč ke kompasům.“

Král krácel ke kavárně, kde kadeřnice Klára kousala kokosku ke kávě.
„Koupím kompas, Kláro, kolik korun?“
„Kilo.“
Král koupil kompas. Krácel ke koni, kterého koupil královi kamarád Kvído.
Král konečně kluše ke královně Karolíně. Kluše kolem konstrukce katedrály, kde kouří klempíř. Kluše, kluše, když konečně klesá královně ke kozačkám.

„K-K-Karle. Koukám, koupils klisnu. Koně kazí královninu krásu! Koupíš klavír?“
„Klavír?“
„Kup kaštanový klavír.“
Král kluše ke Karlštejnu. Kolika královnám klavír kupoval: Květě, Kateřině, Kunhūtě...
Koupí královně Karolíně kytaru.
Král koupil kytaru, kytara královnu konejšila, král Karel konečně královsky konal.
KONEC

Tereza Kozáková 7.A

Přepadení prodejny

Po polední pauze prozvonil Pavel policistu Patrika: „Prosím přijed', přepadli prodejnu.“ Policista Patrik přijel. Pátral, pátral, pachatel pláchl. Poté policisté povolali policejního psa. Pes propátral přílehlý park, pachatel pořád prchal. Pachatel pravděpodobně přebrodivl potok, proto pes postrádá pachatelův pach. Policisté přivolali posily. Prohledali písčnou pěšinku podél potoka. Promočený písek přivedl policisty před pivnici. Prošli průchodem. Podle promáčených pantoflí poznali pachatele.

Márinka Nehasilová, Verča Zemanová 7.A

Smějeme se s Puzzlíkem...

V době panování Karla IV. jede rytíř na hrad Karlštejn.

U vrat stojí stráž a ptá se: "Co chceš?"

Rytíř odpoví: "Jedu popřát našemu králi k svátku!"

Stráž ale protestuje: "Člověče, co blázníte, dnes není Karla!"

Rytíř odpoví: "Vždyt' já vím, že dnes není Karla, ale je čtvrtýho."

Ve škole: "Proč dostal Karel IV. jméno Otec vlasti?" "Prosím, protože nasázel na Mělnicku vinnou révu!"

Můj největší koncert aneb jak jsem rozesmál publikum

Tenkrát, když mě maminka informovala o tom, že je společně s jednou kamarádkou a spolupracovnicí pozvaná na charitativní koncert a party, říkal jsem si, že to bude fajn pátek. To jsem ještě nevěděl, že se mamince také podařilo dostat mě na program koncertu.

Nejdříve jsem přemýšlel, že čirou náhodou budu mít strašně bolesti břicha den předem, ale potom jsem si vybral čestnou cestu. Koneckonců, komu kdy se naskytne možnost zahrát si v pražském Museu hudby, kde je mimochodem právě vystaven nový objev spolupráce Mozarta a Salieriho.

No, tak jsem začal tvrdě trénovat. Místo 10 minut denně to bylo 15, což byla drastická změna.

Den předtím mě bohužel nechromila žádná choroba a co hůř, měl jsem pocit, že to vůbec neumím.

Druhý den večer jsme dorazili na místo a potom, co jsem se rozehrál, nás schovali do takové malé komůrky za jevištěm. To už jsem byl hodně nervózní. A to proto, že ještě než nás sem odvedli, nahlédl jsem mezi publikum a málem se mi podlomila kolena! Takových lidí jsem u nás na vesnici viděl jen při slavnosti „hnoje“! Po nekonečně dlouhé chvíli na mě došla řada. Skladbu jsem odehrál poměrně dobře, ovšem aplaus nepřicházel. Tak jsem si sám sobě kývnul, což tátovi, který mě natáčel z velmi uměleckého úhlu, přišlo náramně vtipné a doteď o tom vypráví.

A důvod hrobového ticha po mém bravurním výstupu byl v tu chvíli jasný. Nebylo to tím, že bych hrál špatně, ani tím, že jenom za odvahu netleskají, ale tím, že publikum bylo zvyklé na předlouhé skladby dospělých kolegů a pouze si mysleli, že konec mé skladby byla jen pomlka po předešlé. Až když jsem se už ukláněl, začali tleskat. Ovšem to bych nebyl já, abych si na

pianu nezapomněl noty.

Ke konci koncertu, kdy už všichni předvedli, co umí, jsme se měli vydat na společnou úklonu. To já ovšem nevěděl, a protože jsem si sundal svetr, tak jsem si ho horečně snažil narvat na košili, ovšem s mojí manuální zručností jsem to nestihl a běžel jsem se uklonit se svetrem v ruce. A co mě nenapadlo, přehodil jsem si ho přes rameno, to mělo naše publikum vážně dost, začalo se smát a já byl jak rajče. Když jsem se z té pekelné situace konečně dostal, začala afterparty. Na té se s mými rodiči dal do řeči nějaký pan doktor JUDr. MUDr. Pudr a já nevím, co ještě, a nemohl si odpustit mi připomenout, jak strašně to bylo vtipné, že to děcko, já, co tam bylo v porovnání s ostatními jako omylem, přece dokázalo pobavit celé publikum.

Kryštof Šourek 7.A

Znáš naše osobnosti - výsledky kvízu:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
i	g	m	t	b	s	l	q	p	r	o	d	c	a	f	h	e	j	k	n

Povedl se ti náš kvíz?

Bavíme se...

Učitel pracovní výchovy dovolil žákům v dílně, aby si každý udělal to, co doma potřebuje. Jeden dělal poličku, druhý věšák, jen Petřík pořád hobloval silné prkno. "Co to bude?" vyzvídal učitel. "Nic, nic, jen potřebuju hobliny do klece pro křečka."

Maminka se ptá Pepíčka: "Pepíčku, proč se pořád díváš na ten film Rychle a zběsile?"

On na to: "Studuji."

Maminka: "Studuješ, a co?"

Pepíček: "Studuji, jak co nejrychleji vypadnout ze školy."

Ptá se otec na třídní schůzce:

"Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?"

"Ano," přisvědčuje učitel, "zejména v pravopise!"

Syn prvoligového fotbalisty přichází poslední den před prázdninami ze školy. "Tak jak jsi dopadl?" táže se hlava rodiny.

"Perfektně," zubí se potomek. "Všichni ostatní museli třídu opustit, jen moje smlouva je minimálně o rok prodloužena."

Žáci zírají na mapu a nedávají pozor. "Co tam stále máte?" ptá se pedagožka. Hlásí se Jirka: "Nedaleko od Trenčína sedí moucha."

Paní učitelka se ptá Pepíčka: "Pepíčku, v jedné ruce mám osm lahví vína a v druhé taky, co tedy mám?"

Pepíček odpoví: "Problémy s pitím, paní učitelko."

Učitel říká: "Pepíčku, vyskloňuj mi slovo chléb."

Pepíček:

"Kdo, co? Chléb."

S kým, s čím? Se salámem.

Komu, čemu? Mně."

"Proč sis dal do domácího sešitu mou fotografii?" diví se otec.

"Protože paní učitelka povídala, že by strašně ráda poznala toho chytráka, co mi pomáhá s úkoly."

Puzzlík

12. ročník

Redakce 2015/2016

Grafik: Blanka Pavelková (BPav)

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Márinka Nehasilová 7.A

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A,

Lucka Kubelková (Lucy) 9.B

Marek Čejka (Marek) 8.A,

Jan Bug (Honza) 8.A,

Kamila Holá (Kamča) 8.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 8.A,

Šéfredaktorka

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim,
náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy

www.zsk.cz

